

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2009. szeptember 9. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A rablás büntette miatt **I.rendű vádlott ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2008. december 12. napján kihirdetett **1.B.1023/2007/109.** számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A 2006. október 4. napjától 2008. **június** 11. napjáig előzetes fogvatartásban volt **I.r.** vádlott cselekményeit

1 rb. lopás büntettének **[Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés II. fordulat d) pont, (5) bekezdés b) pont],**

1 rb. társtettségben elkövetett rablás büntettének **[Btk. 321. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont],**

1 rb. lőfegyverrel visszaélés büntettének **[Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pont],**

1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségének **[Btk. 282. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont];**

a 2006. október 4. napjától 2007. **február** 7. napjáig, 2007. **február** 16. napjától **2007. március** 30. napjáig, 2007. június **26.** napjától **2007. augusztus** 13. napjáig és **2007. augusztus** 18. napjától előzetes fogvatartásban lévő

II.r. vádlott cselekményeit

1 rb. társtettségben elkövetett rablás büntettének **[Btk. 321. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés a) pont],**

1 rb. lőfegyverrel visszaélés büntettének **[Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pont],**

1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségének **[Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a) pont]**

m i n ő s í t i .

Az I.r. vádlott főbüntetését **7 (Hét) év 6 (Hat) hónap** fegyházra,

a II.r. vádlott büntetését **7 (Hét) év** fegyházra **e n y h í t i ,** azt az I.r. vádlottal, mint **többszörös visszaesővel** szemben tekinti kiszabottnak.

A II.r. vádlott által a 2006. október 4. napjától 2007. február 7. napjáig, 2007. február 16. napjától 2007. március 30. napjáig, 2007. június 26. napjától 2007. augusztus 13.

napjáig, valamint a 2007. augusztus 18. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

A magánfél polgári jogi igényének **érvényesítését egyéb törvényes útra** utasítottnak tekinti.

Egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét
h e l y b e n h a g y j a .

Az I.r. vádlott által 2009. augusztus 3. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság - írásban részletesen indokolt ítélete szerint törvényhelyekre utalással is, a tárgyaláson nyomban kihirdetett un. kisítélet szerint viszont azok megjelölése nélkül - az I.r. vádlott bűnösségét 1 rb. lopás bűntettében, 1 rb. tártstettségben elkövetett rablás bűntettében, 1 rb. lőfegyverrel visszaélés bűntettében és 1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségében, a II.r. vádlott bűnösségét 1 rb. tártstettségben elkövetett rablás bűntettében, 1 rb. lőfegyverrel visszaélés bűntettében és 1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségében mondta ki. Ezért az I.r. vádlottat, mint különös visszaesőt, és a II.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt, azonosan halmazati büntetésül 9 év fegyházra és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésekbe beszámította - a rendelkezésre álló adatok alapján - a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt; rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről - a bizonyítékot képező elemi szálakat, DNS mintát, anyagmaradványt és napszemüveget megsemmisíteni rendelte - a magánfél polgári jogi igényéről hiányosan rendelkezett és a vádlottakat külön-külön és egyetemlegesen is kötelezte a bűnügyi költség viselésére, míg annak kisebb részéről megállapította - fellebbezéssel nem támadott felmentő rendelkezésére figyelemmel - hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlottak és védőjük jelentett be fellebbezést, elsődlegesen az 1. sz. **sértett** sérelmére elkövetett rablás bűntette miatt emelt vád alóli, bizonyítottság hiánya okából történő felmentés, másodlagosan a büntetésük enyhítése érdekében; a nyilvános ülésen a védő a fellebbezésüket Bf.II.184/2009/21.

akként egészítette ki, hogy elsődlegesen mindkét vádlott esetében az elsőfokú ítélet megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezésére és másodlagosan a felmentésre, valamint harmadlagosan enyhítésre irányulóan tartotta fenn fellebbezésüket.

A védelmi álláspont szerint az elsőfokú ítélet tényállása megalapozatlan, mert a tényállást hiányosan állapította meg és megállapított tényekből további tényekre helytelenül - feltételezéseket alapul véve - következtetett.

A másodfokú nyilvános ülés előkészítése során a II.r. vádlott kétszer is bizonyítási indítványt terjesztett elő. Először két további tanú kihallgatását kérte arra, hogy őt és társát az 1. sz. **sértett** hamisan vádolta a fegyveresen elkövetett rablás büntettével, másodlagosan további két tanú szembesítésére, egyebekben az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységétől eltérő, javukra történő bizonyíték- mérlegelésre és ennek konzekvenciájának levonására tett indítványt.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az írásban előterjesztett átiratát -az elsőfokú ítéletnek a bizonyítékot képező bűnjelekre vonatkozó részét ide nem értve - mindenben fenntartotta, pótindítványában az első védelmi bizonyítási indítvány elutasítására tett indítványt, melyet szóban is fenntartott és ugyancsak szóban, részletesen megindokoltan a másodjára előterjesztett bizonyítási indítványt is elutasítani indítványozta.

Kizárólag a főbüntetések enyhítését célzó védelmi fellebbezések az alaposak, és a fellebbviteli főügyészség indítványát - a fenntartott részében - mindenben osztotta a másodfokú bíróság.

a II.r. vádlott mindkét bizonyítási indítványa, azok teljesítésére nincs indok. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben is megvizsgálta, a szükséges szembesítéseket elvégezte, levonta a megfelelő következtetéseket, amelyek alapjául az általa közvetlenül észlelt bizonyítékok szolgáltak, ilyen módon - mivel az elsőfokú tényállás csupán az alábbiak szerinti kismértékű, részleges megalapozatlanságban szenved - további bizonyítás felvétele szükségtelen. Ezért a másodfokú bíróság a védelmi bizonyítási indítványokat elutasította.

Az elsőfokú ítélet tényállása kismértékben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság az előéleti adatokra, valamint a történeti tényállás 1. pontjára vonatkozóan hiányos és iratellenes megállapításokat tett [Be. 351. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont II. fordulata és c) pontja]. Ezt a részleges megalapozatlanságot azonban a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok tartalmára figyelemmel a tényállás kiegészítésével, illetve helyesbítésével orvosolta:

Az I.r. vádlott 2008. **június** 11-ig volt jelen ügyben fogvatartásban és 2008. június 12-től 2008. december 11. napjáig jogerősen kiszabott 6 hónap szabadságvesztés büntetését töltötte. 2008. december 12-től 2009. április 22. napjáig a jogerősen megállapított 1 év 1 hónap összbüntetésből a feltételes szabadsága megszüntetése folytán hátralévő részt töltötte. 2009. április 23. napján a végrehajtani rendelt 10 hónap börtönt vették foganatba 2009. augusztus 2. napjáig. 2009. augusztus 3. napjától ismét jelen ügyben van előzetes fogvatartásban.

Az I.r. vádlott nem csupán különös, hanem többszörös visszaeső is, hiszen az elsőfokú tényállás 4. pontjában írt előéleti adat azt alapozza meg. Az ott, mint különös visszaesővel szemben kiszabott szabadságvesztés kitöltésétől az újabb szabadságvesztéssel büntetendő jelen bűncselekményei elkövetéséig ugyanis 3 év még nem telt el [Btk. 137. § 16. pontja].

Helyesbítette az I.r. vádlott 2. pontban megjelölt előéletében a másodfokú bíróság az ott írt büntetés nemét, az helyesen *közérdekű munka*.

Az elsőfokú bíróság a történeti tényállás 1. pontjában írt és az I.r. vádlott terhére elbírált bűncselekmény kapcsán - helyesen - összességében a nyomozati anyag 705. sorszám alatti, igazságügyi tárgyszakértői véleményben írt értéket fogadta el, az összes elkövetési érték és a megtérült érték ezen igazságügyi tárgyszakértői véleményen alapul. Ugyanakkor az egyes tárgyak értékét nem ennek megfelelően állapította meg, ezért azt a másodfokú bíróság az alábbiak szerint helyesbítette:

A Pioneer erősítő 10.000,- Ft, a Pioneer CD lejátszó 10.000,- Ft, a Wharfedalt típusú mélynyomó erősítővel 15.000,- Ft, a Philips TV 20.000,- Ft, a rotációs kapa 70.000,- Ft, a csónakmotor 60.000,- Ft, a körfűrész 6.000,- Ft, a gyalu 12.000,- Ft.

Bf.II.184/2009/21.

Így helyes az elsőfokú bíróság által megállapított összes elkövetési érték, így e helyesbítés a minősítést nem érinti.

A történeti tényállás 1. pontjában írt bűncselekmény sértettje, 2. sz. sértett, a polgári jogi igényt akként jelentette be, hogy kamatot nem kért.

A II.r. vádlott jelen ügyben 2006. október 4-től 2007. február 7-ig, 2007. február 16-tól 2007. március 30-ig, 2007. június 26-tól 2007. augusztus 13-ig, majd 2007. augusztus 18-tól van előzetes fogvatartásban. Ez a helyes beszámítás miatt bír jelentőséggel.

A tényállásban írt és engedély tartásához kötött lőfegyverre - helyesen - a 2004. évi **XXIV.** tv. rendelkezései vonatkoznak és a 3. § (1) bekezdés b) pontja szerint annak tartásához hatósági engedély szükséges (ez a 2. és 3. tényállásra egyaránt vonatkozik).

Egyebekben az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges és lehetséges mértékben, kellő mélységben lefolytatva megalapozott tényállást állapított meg, amely a most írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel mindenben irányadóvá vált a felülbírálat számára.

Az elsőfokú bíróság megfelelő elmélyültséggel foglalkozott az egymás valóságtartalmát kizáró bizonyítékokkal. Kellő indokát adta annak, hogy a vádlottak tagadásával szemben - főként a fegyveresen elkövetett rablás büntetettét illetően - miért a ténybeli előadásaikkal ellentétes, terhelő vallomásokot fogadta el tényállása alapjául. Indokai logikusak, meggyőzőek, megfelelnek az iratok tartalmának is és a bizonyítékok mérlegelése körében az elsőfokú bíróság nem vétett perrendi hibát sem.

A vádlottak e cselekmény miatt emelt vád alóli felmentését, illetve az elsőfokú ítélet teljes körű hatályon kívül helyezését célzó módosított védelmi fellebbezések nem más, mint a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság nem a vádlottak ténybeli előadását, hanem a terhelő bizonyítékokat fogadta el tényállása alapjául.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az 1. sz. **sértett** végig következetes vallomását fogadta el szemben a vádlottak ténybeli előadásával. A sértett vallomását támasztották alá 1. sz., 2. sz. és 3. sz. tanúk vallomásai és azt nem gyengítették 4. sz., 5. sz. és 6. sz. tanúk vallomásai sem. Nem tévedett az elsőfokú bíróság abban sem, amikor a bűncselekmény történeti tényállását illetően a benzinkútnál történetekre koncentrált a bizonyítékok mérlegelése során, nem pedig a kocsmánál elhangzottakra, hiszen a vádlottak terhére rótt, fegyveresen elkövetett rablás büntette a benzinkútnál valósult meg. Abban sem tévedett - figyelemmel az ítélkezési tapasztalatokra - hogy a súlyos beszámítású bűncselekmények helyszínén dolgozók rendszerint nem szívesen keverednek bele az emiatt folyamatban lévő ügyekbe, igyekeznek azon kívül maradni.

Összességében tehát az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében helyes álláspontot foglalt el, azt a másodfokú bíróság megalapozottnak, perrendszerűnek ítélte, így azt eredménnyel sem a hatályon kívül helyezés, sem a felmentés irányában nem támadhatta a védelem.

A mindenben megalapozott, alapul elfogadott tényállásból tehát az elsőfokú bíróság helyesen következtetett mindkét vádlott bűnösségére, és valamennyi, fellebbezéssel érintett bűncselekményük megnevezése törvényes.

Ugyanakkor osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy a felülbírálat szempontjából az un. ítéleti feljegyzés az irányadó (BH 1997. évf. 273. számú jogeset), következésképpen a felülbírálat számára hivatalból ez szolgált alapul.

Miután a most említett ítéleti feljegyzés a vádlottak terhére elbírált bűncselekmények megnevezését nem a Legfelsőbb Bíróság 61. számú Büntető Kollégiumi véleményében írtak szerint rögzítette, ezért az elsőfokú ítélet e tekintetben megváltoztatásra szorult:

A másodfokú bíróság a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a felhívott Bkv. rendelkezésére figyelemmel az egyes bűncselekményeket törvényhely megjelölésével minősítette, és figyelembe vette a lopás büntettként és társtettségben elkövetett rablás büntettként értékelt cselekmények esetében azt is, hogy az írásba foglalt ítélet rendelkező része, valamint annak indokolása a felhívott törvényhelyek (1), illetve (2) bekezdésének **fordulatát** nem rögzítette annak ellenére, hogy az több elkövetési magatartással megvalósítható, és a fordulatra mindig utalni kell.

A tényállás kiegészítéséhez képest megállapítható, hogy az I.r. vádlott többszörös visszaeső is, erre és az alábbiakra is figyelemmel a bűnösségi körülmények is kiegészítésre szorulnak:
Bf.II.184/2009/21.

További súlyosítóként értékelte a másodfokú bíróság az I.r. vádlott többszörös visszaeső minőségét megalapozón túli elítéléseit és azt, hogy egyben különös visszaeső is, a rablás büntettként értékelt cselekmény esetében a társtettségben elkövetést és a személy elleni erőszakos bűncselekmények elszaporodottságát.

Figyelemmel az így helyesbített, illetve kiegészített bűnösségi körülményekre és arra a tényre, miszerint a Btk. 85. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján figyelembe veendő halmazati szabályra tekintettel a vádlottak esetében öttől tizenöt évig terjedő határok között volt kiszabható a szabadságvesztés, a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyára is figyelemmel a 9 év fegyház mindkét vádlott esetében eltúlzott. Figyelemmel volt a belső arányosságra is, amit az a tény követel meg, hogy az I.r. vádlott is többszörös visszaeső és 1 rb. lopás büntettkében is megállapította bűnösségét az elsőfokú bíróság, így terhére a II.r. vádlotthoz képest többlet-cselekmény mutatkozik.

Ebből következően a másodfokú bíróság az eltúlzott mértékű főbüntetést a már írt mértékre enyhítette.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk..Katona Tibor sk..Mezőlaki Erik sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.184/2009/21. számú ítélete és a Csongrád Megyei Bíróság 1.B.1023/2007/109. számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált és a jelen ítélettel meg nem változtatott része mindkét vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2009. szeptember 9.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke